

PIONEERSCHOOL LES 3

Het boek Handelingen

Het boek Handelingen is een soort dagboek van de eerste discipelen. En het boek Handelingen zou op ons dagboek als christen moeten lijken. En deze les kan je helpen om te gaan leven zoals God ons opdraagt te leven, om Zijn discipel te zijn.

We beginnen met de vijfvoudige bediening: apostel, profeet, evangelist, herder en leraar (Efeze 4:11). Elke bediening is een gave, maar wat is een gave? Een gave heeft 2 doelen, namelijk: het is voor dagelijks gebruik voor het hele lichaam (dus niet slechts één persoon) en het is om de heiligen toe te rusten.

Veel mensen wachten op het ontvangen van gaven, terwijl God het ze allang gegeven heeft. Het enige wat ze nog rest is gehoorzaamheid, zodat ze wanneer ze God horen spreken hierop kunnen inspelen met hun gave.

Niet iedereen is hetzelfde. De één is bijvoorbeeld evangelist en de andere profeet. Wel zijn we allemaal een discipel van Jezus. En als discipel ben je goed in bepaalde gaven binnen de vijfvoudige bediening. Het is dus geen positie, maar een functie. En die functie moet ingezet worden om het lichaam te onderwijzen in jouw gave, zodat anderen het ook kunnen gaan doen, want in Jezus hebben we alles al ontvangen. We moeten elkaar de ogen openen, zodat we gaan zien wat we allemaal in Jezus bezitten. Niet iedereen is een profeet, maar elke discipel kan wel profeteren. Niet iedereen is een leraar, maar elke discipel kan een ander wel iets leren, etc.

Wat is onze roeping? Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden (2 Kor. 5:17). Hierop voortbordurend zegt de Bijbel (Kol. 3) dat wij ambassadeurs van Christus zijn.

De eerste christenen werden ook geen christenen genoemd, maar discipelen (volgelingen) van Christus. Het gaat om discipelschap. Pas in Hand. 11 komt het woord christenen voor het eerst voor. Waarom werden ze christenen genoemd? Omdat ze leken op Christus, want ze deden van Christus deed. Ze genazen zieken en werden geleid door de Geest, ze profeteerden. En om een goede christen te zijn, heeft God gaven (of functies) aan de kerk gegeven, om ons toe te rusten en te helpen. Dus het hebben van één van de gaven van de vijfvoudige bediening is bedoeld om andere discipelen te leren in deze gave, zodat zij hier ook goed in worden.

Waar kun je discipelschap vinden in de Bijbel? Het Oude Testament? Nee, want dat is de tijd voor Jezus. De evangeliën dan? Ja en nee, want er staat waar Jezus zijn discipelen toe roept en hoe Hij ze eropuit stuurt. Maar pas in Handelingen, pas na het kruis en de uitstorting van de Heilige Geest vinden we het discipelschap. Daar begint de eerste kerk.

Laten we inzoomen op Handelingen. Je leest er over verschillende personen. Over Petrus, Stefanus, Filippus en Paulus, dit zijn de hoofdpersonen in het boek. Het boek gaat dus niet over de eerste apostelen, want ze komen in het boek amper tot niet voor. Het boek is geschreven door Lukas, het is eigenlijk zijn tweede brief geschreven aan Theofilus (Hand. 1:1). En er wordt aangenomen dat Theofilus de advocaat was die Paulus zou verdedigen in de rechtbank van Rome. Want in Rome moest Paulus verschijnen in de rechtbank. En deze brief was een brief aan de advocaat van Paulus om informatie te geven over Paulus, over Jezus en vele andere zaken die met het geloof te maken hadden.

In zijn eerste brief gaf hij informatie over Jezus en in zijn tweede brief ging hij door met de Heilige Geest waar Jezus over sprak. Hoe de Heilige Geest over Petrus kwam en wat er vervolgens hierna gebeurde en hoe Paulus tot bekering kwam. En toen Paulus eenmaal in de brief in beeld kwam, gaat het eigenlijk niet meer over andere personen, maar alleen nog maar over Paulus. Het is dus een boek over Paulus' leven en zijn reizen en het eindigt abrupt waar Paulus wacht tot het moment dat hij berecht wordt in Rome.

Met deze achtergrond kunnen we dus zien dat het boek geen Handelingen van de apostelen genoemd moet worden, want het is een brief die je een beetje het beeld geeft van de eerste gemeente en vervolgens gaat het verder met het leven van Paulus.

We gaan nu enkele verhalen in het boek bekijken. Verhalen van ambassadeurs van Jezus. En we beginnen in hoofdstuk 10, waar het over Cornelius gaat en hoe hij Petrus bij zich liep roepen. Het is de eerste keer dat het over niet-Joden gaat.

Cornelius spreekt met een engel en roept Petrus, Petrus ziet een visioen en gaat in opdracht van de Geest naar Cornelius toe. Petrus vertelt over God en de Geest valt op alle luisteraars. Vervolgens worden ze gedoopt. Nou, de Geest is vandaag nog steeds dezelfde als toen. Dus alles wat we daar lezen kan nu nog steeds (met ons en door ons) gebeuren. Merk op dat dit allemaal buiten de kerk om gebeurde, het was het alledaagse leven van Petrus.

Zo vinden we in hoofdstuk 6 Filippus die gekozen werd om de tafels te dienen. Dit was zijn taak. Maar door vervolging moest hij vluchten en kon hij zijn taak niet meer uitvoeren en ging hij naar Samaria. Daar verkondigde hij Jezus en deed tekenen van het Koninkrijk, zoals onreine geesten uitdrijven en verlamden genezen. Dit was zijn alledaagse leven. Op een gegeven moment wordt hij door de Geest de woestijn in geleid en ontmoet hij een kamerling aan wie hij door het boek Jesaja Jezus uitlegt en de kamerling vervolgens doopt. Dit gebeurde met Filippus, maar ook dit kan nu nog steeds (met ons en door ons) gebeuren, in ons alledaagse leven. Je hoeft geen Filippus te zijn die de tafels moest dienen, nee, je hoeft slechts een discipel, een ambassadeur, van Jezus te zijn.

In hoofdstuk 9 zien we hoe Paulus tot geloof kwam. En in vers 9 zien we hoe een zekere discipel in Damascus geroepen werd door God. Deze discipel was Ananias. En op die dag moest hij van God naar Paulus gaan. Eenmaal bij Paulus genas hij Paulus en doopte hem. En vanaf daar volgen we het leven van Paulus en gaat het meer en meer op het dagboek van Paulus lijken. Waarom? Omdat Lukas het beeld van Paulus' leven wil schetsen aan Theofilus. En daarom lezen we ook over Ananias, want hij speelt een rol in de redding van Paulus. Verder weten we niet veel tot niets over Ananias, behalve dat hij een discipel van Jezus was. Er staat niet dat hij een apostel, profeet, evangelist, herder of leraar was, nee, hij wordt een discipel genoemd. Een discipel zoals jij en ik, een ambassadeur van Christus.

En wat deze Ananias die dag als discipel allemaal beleefde was het volgende. Hij kreeg een visioen, werd geleid door de Geest en hoorde God spreken. Hij genas een zieke (gaf een blinde weer zicht), leidde iemand tot Jezus en doopte hem met water en met de Geest. We zien dus in deze paar verzen een klein stukje van één dag uit het dagboek van Ananias.

Let nu goed op! Denk je dat dit stukje uit het leven van Ananias eenmalig was? Nee. Denk je dat hij andere ervaringen had die op bovenstaande ervaring lijken. Ja. Alleen lezen we hier niet over. Nee, want het boek Handelingen is niet het boek van de eerste discipelen of apostelen. Het is een brief waar we een beetje inzicht krijgen in het leven van de eerste christenen. Maar je zou een heel boek kunnen vullen met handelingen van bijvoorbeeld Bartolomeüs of Filippus of Andreas of Ananias, etc. Je zou hele boeken met handelingen kunnen schrijven over elk van de 3000 individuen die op de Pinksterdag in

Handelingen 2 tot geloof kwamen. Misschien was Ananias wel één van deze 3000 gelovigen?! Het gaat namelijk niet over de apostelen of over de bediening, het gaat om de Heilige Geest in jou en mij. Wij zijn nu de discipelen van Jezus Christus. Wij zijn de ambassadeurs op aarde. Hij heeft ons gezonden. Hij is onze meester en onze leraar en wij zijn discipelen en ooit zullen we zijn zoals Hij is.

Wij zijn dus kleine Christussen hier op aarde, geroepen om dezelfde dingen te doen die Hij deed. Wij zijn Zijn lichaam. Dus een ieder van ons kan ervaren wat Jezus deed. Wij kunnen visioenen krijgen, wij kunnen zieken genezen zoals Jezus, Paulus en Ananias. Jij kunt geleid worden door de Geest en mensen tot redding leiden. Jij kunt God horen spreken en mensen dopen in water en in de Geest. Waarom? Omdat wij discipelen van Jezus zijn.

Het kerksysteem is echter scheefgegroeid en nu zien we nog maar enkele mensen die af en toe leven zoals in Handelingen wordt beschreven. En deze mensen plaatsen we op een voetstuk en beschouwen we als mensen met een bijzondere gave. Maar wij allen hebben de Geest die Jezus uit de dood heeft opgewekt. Als wij allemaal gaan wandelen met God, zullen we gaan ervaren dat ook wij een dagboek zouden kunnen gaan bijhouden met wonderen en tekenen en het leven met God, zoals Handelingen dit doet.

Als je dagboek er ongeveer zo uit ziet, dan gaat er iets mis:

Ik ging naar de kerk op zondag. Ik ging daar zitten en hoorde een goede boodschap. Na afloop sprak ik nog met iemand en daarna ging ik naar huis en las ik een goed boek o.i.d.

Ziet dit leven er enigszins uit zoals dat van de eerste discipelen? Nee! Denk terug aan de eerste les van de pionierschool met al die denominaties. Als je binnen zo'n denominatie leeft en je vergelijkt jezelf met de rest binnen dat kader, dan zou je kunnen denken dat je een normaal christelijk leven leidt. Maar we moeten ons niet vergelijken met waar we nu zijn, we moeten onszelf vergelijken met Gods Woord. En God heeft ons door Lukas, door Handelingen een geweldig boek gegeven, waar we iets proeven van het leven waarvoor we allemaal geroepen zijn.

Natuurlijk hoeven we niet allemaal veel te reizen om mensen te bereiken of ongehuwd te blijven zoals Paulus. Misschien had Ananias ook wel gewoon een baan, een vrouw en kinderen. Toch verhinderde dit hem niet om een discipel en ambassadeur van Jezus te zijn.

Je hoeft niet naar China of Afrika af te reizen of alles te verkopen om iets van de Geest te zien. Nee, jij bent het lichaam. Je kunt het doen. Je hoeft geen opleiding te doen. Je moet je ogen openen en weten wie je in Christus bent. Je bent als Ananias, verwacht dat God je een visioen geeft, verwacht om door de Geest geleid te worden, verwacht om God te horen spreken. Gooi bijvoorbeeld de tv uit het huis en bid, vast, wees stil en verwacht dat God spreekt. Doe wat nodig is om het normale christelijke leven zoals in Handelingen beschreven te gaan ervaren. Verwacht om mensen te genezen, ze tot Jezus te brengen, ze te dopen in water en Geest. Verwacht dit elke dag weer.

Jezus roept ons als discipelen op om andere discipelen te maken, anderen te trainen, zodat ook zij vervolgens weer andere discipelen kunnen maken, enzovoort, enzovoort. En hoe we dit kunnen doen zal in de volgende lessen uitgelegd worden.

Een christen is dus zoveel meer dan alleen zondags naar de kerk gaan om daar anderhalf tot twee uur te zitten. En als ze dan gevraagd wordt of God tot ze spreekt, of ze mensen genezen, of ze mensen dopen met water of in de Heilige Geest, zal het overgrote deel van deze christenen antwoorden met: "Nee, ik ga gewoon naar de kerk." Maar nogmaals, dit is niet het normale christelijke leven. Onze hoogste roeping is om een discipel, een ambassadeur van Christus te zijn op deze aarde.